

ΜΙΚΡΟΝ ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ

6

ΤΑΞΙΣ

**Ἐπὶ τῇ προσελεύσει
εἰς τὴν Γνησίαν
Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν**

Ἐκδόσεις

**Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς
Φυλὴ Ἀττικῆς 2018**

ΜΙΚΡΟΝ ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ

6

ΤΑΞΙΣ

**Ἐπὶ τῇ προσελεύσει
εἰς τὴν Γνησίαν
Ἄρθόδοξον Ἐκκλησίαν**

Περιεχόμενα

Τάξις ἐπὶ τῇ προσελεύσει εἰς τὴν Γνησίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν

Α'. Ἐναρξίς	5
Β'. Ἀπολυτικά	7
Γ'. Ψαλμὸς Ν' - Σύμβολον Πίστεως	8
Δ'. Ὁμολογία	12
Ε'. Εἵδησις	19
Ζ'. Δεήσεις καὶ Εὐχὴ	19
Ζ' Ἀπόλυσις	22
• Προτροπὴ πρὸς τοὺς Ποιμένας	24
• Ἡ Ἡμερολογιακὴ Καινοτομία τοῦ 1924 καὶ ἡ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ	25

Ἔκδοσις α' - 2000

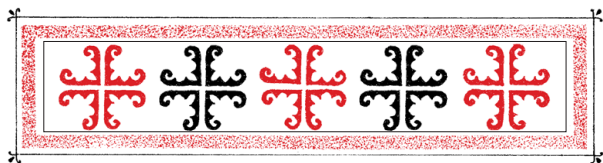
Ἔκδοσις β', βελτιωμένη - 2010

Ἔκδοσις γ', βελτιωμένη - 2014

Ἔκδοσις δ', βελτιωμένη - 2018

© Ἱερά Μητρόπολις Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς
Φυλὴ Ἀττικῆς
Λεωφ. Φυλῆς 44 (Δημοτικὴ Ἐνότης Φυλῆς),
Τ.Κ. 133 51, ΦΥΛΗ - ΕΛΛΑΣ.
Ἀριθμ. Τηλεφ. Κλήσεως: 210 2487388
Τηλεαντίγραφα (Telefax): 210 2487389
E-mail: mitropolis-orfyl@hsir.org
Ἱστοσελίδα: www.hsir.org

Τάξις
Ἐπὶ τῇ προσελεύσει
εἰς τὴν Γνησίαν
Ἐκκλησίαν

Α'. ΕΝΑΡΞΙΣ

Ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων!

Ὁ Λαός·

Ἀμήν!

Ὁ Ἱερεύς·

Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι!

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦ-
μα τῆς Ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών,
καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ Θεσαυρὸς τῶν
Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκή-
νωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Λαός·

Ἀμήν!

Ἦχος Ἁναγνώστης

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ)

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἀγιοσθήτω τὸ ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου, γενηθήτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἦχος Ἱερέως

Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύνα-

μις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ,
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦχος·

Ἀμήν!

* * *

Β'. ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Καὶ εὐθὺς τὰ ἐπόμενα Τροπάρια·

Ἦχος·

Ἀπολυτίκιον

τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς

Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παν-
σόφους, τοὺς ἀλιεῖς ἀναδειξας, κα-
ταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,
καὶ δι' αὐτῶν, τὴν οἰκουμένην σαγηνεύ-
σας, Φιλάνθρωπε δόξα Σοι.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι·

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κοντάκιον

τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς

Ἦχος ὁ αὐτός.

Οτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, δι-
εμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυ-

ρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντα ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

* * *

Γ'. ΨΑΛΜΟΣ Ν' ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΠΙΣΤΕΩΣ

ἽΟ Ἀναγνώστης·

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ἽΟ προσερχόμενος·

Ψαλμὸς ν' (50)

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου·

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με·

ἽΟτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἀ-

σεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου·

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ·

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

**Ὁ προσερχόμενος·
Σύμβολον τῆς Πίστεως**

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ

τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο·

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα·

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα·

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς·

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς·

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς Βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν Ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ἑομολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν,

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Δ'. ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προσερχόμενος
συνάπτει καὶ τὴν ἐξῆς
Ἑομολογίαν

α. Πρὸς δὲ τούτοις, στέργω καὶ ἀποδέχομαι τὰς Ἁγίας Ἑπτὰ Οἰκουμενικὰς Συνόδους, καὶ τὰς Τοπικάς, ἃς Ἐκεῖναι ἀποδεξάμεναι ἐκύρωσαν, ἐπὶ φυλακῇ τῶν Ὁρθοδόξων τῆς Ἐκκλησίας Δογματῶν ἀθροισθεῖσαι.

β. Ἐνστερνίζομαι πάντας τοὺς ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ὡς ὑπὸ φωτιστικῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος ὀδηγουμένων, ἐκτεθέντας Ὅρους τῆς Ὁρθῆς Πίστεως, ὡς καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, οὓς οἱ μακάριοι Ἐκεῖνοι πρὸς τὴν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διακόσμησιν καὶ τῶν ἡθῶν εὐταξίαν, κατὰ τὰς Ἀποστολικὰς Παραδόσεις καὶ τὴν διάνοιαν τῆς Εὐαγγελικῆς Θείας Διδασκαλίας συντά-

ξαντες, παρέδωκαν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

γ. Πάντα μὲν ὅσα ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῶν Ὀρθοδόξων πρεσβεύουσα δογματίζει, ταῦτα πρεσβεύω καὶ γὰρ καὶ πιστεύω, μηδὲν προστιθείς, μηδὲν ἀφαιρῶν, μηδὲν μεταβάλλων, μήτε τῶν Δογμάτων μήτε τῶν Παραδόσεων, ἀλλὰ τούτοις ἐμμένων καὶ ταῦτα μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ ἀγαθῆς συνειδήσεως ἀποδεχόμενος· πάντα δὲ ὅσα Ἐκείνη, κατακρίνουσα ὡς ἑτεροδιδασκαλίας ἀποδοκιμάζει, ταῦτα καὶ γὰρ κατακρίνω καὶ ἀποδοκιμάζω διὰ παντός.

δ. Πείθομαι προθύμως ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς καὶ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ὡς τῇ Ἀνωτάτῃ Ἀρχῇ τῆς Γνησίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι, ἀποτελούσης τὴν συνέχειαν τῆς Μιᾶς, Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι, καὶ τοῖς ὑπ' Αὐτὴν κανονικοῖς Ἐπισκόποις καὶ Πρεσβυτέροις, καὶ εὕρισκομένης ἐν κοινωνίᾳ Πίστεως καὶ Μυστηρίων μετὰ τῶν κατὰ τόπους ἀπανταχοῦ Γνησίων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

ε. Πιστεύω καὶ ὁμολογῶ, ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Πίστις οὐκ ἐστὶν «ἐξ ἀνθρώπων», ἀλλὰ ἐξ ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,

κηρυχθείσης ὑπὸ τῶν θείων Ἀποστόλων, βεβαιωθείσης ὑπὸ τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, παραδοθείσης ὑπὸ τῶν σοφωτάτων Διδασκάλων τῆς Οἰκουμένης, κυρωθείσης δὲ τῷ αἵματι τῶν Ἁγίων Μαρτύρων.

ζ. Ἀποδέχομαι, σὺν ταῖς Ἀποφάσεσι τῶν Ἁγίων Ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ τὰς τοιαύτας τῆς Πρωτοδευτέρας Ἁγίας Συνόδου τῆς ἐν ἔτει 861ῳ· πρὸς δὲ τούτοις, ἀσπάζομαι ἀπαρεγκλίτως καὶ τὰς Ἀποφάσεις τῆς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Φωτίου συγκληθείσης Ἁγίας Συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει 879ῳ/880ῳ, ὡς καὶ τὸν Συνοδικὸν Τόμον τῆς ἐν Βλαχέρναις Ἁγίας Συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει 1351ῳ ἐπὶ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ καὶ Πατριάρχου Ἁγίου Καλλίστου Α΄, πεποιθῶς ὅτι αἱ Σύνοδοι αὗται ἔχουσιν οἰκουμενικὴν καὶ καθολικὴν ἰσχὺν καὶ αὐθεντίαν ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ.

ζ. Ἐπὶ δὲ τούτοις, στέργω καὶ πείθομαι εἰς τὰς Ἀποφάσεις τῶν Ἁγίων Πανορθοδόξων Συνόδων, συγκληθεισῶν ἐν ἔτεσι 1583ῳ, 1587ῳ καὶ 1593ῳ, αἵτινες ἀπέστερξαν καὶ κατεδίκασαν τὴν εἰσδο-

χὴν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τοῦ λεγομένου *Γρηγοριανοῦ-Φραγκικοῦ-Νέου Ἡμερολογίου*, θεσπισθέντος ὑπὸ τοῦ πάπα Γρηγορίου ΙΓ' ἐν ἔτει 1582ω.

η. Ἐπὶ πλέον, ἀποδέχομαι καὶ ἀναγνωρίζω ὡς Οἰκουμενικὰ καὶ Καθολικὰ Μνημεῖα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως τόν τε Πατριαρχικὸν Τόμον τοῦ 1756 περὶ τοῦ βαπτίσματος τῶν ἑτεροδόξων, καὶ τὸ Συνοδικὸν Σιγγίλιον τοῦ 1848 τῶν Ἀγιωτάτων Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς, ὡς καὶ τὸ Συνοδικὸν Σιγγίλιον τοῦ 1872 ἐπὶ καταδίκη τοῦ Ἐθνοφυλετισμοῦ, ἐπίσης δὲ καὶ τὴν Συνοδικὴν Ἐγκύκλιον Ἐπιστολὴν τοῦ 1895, ἀποτελοῦσαν τὴν τελευταίαν Γνησίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησιολογικὴν Διακήρυξιν τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, πρὸ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ εἰς τὴν Οἰκουμενιστικὴν Ἀποστασίαν.

* * *

α. Θεωρῶ τὸν Οἰκουμενισμὸν ὡς συγκρητιστικὴν παναίρεσιν, τὴν δὲ συμμετοχὴν εἰς τὴν λεγομένην Οἰκουμενικὴν Κίνησιν, ἀρξαμένην εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Κ' αἰῶνος, ὡς ἄρνησιν τῆς γνησίας Καθολικότητος καὶ Μοναδικότητος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, πεποιθῶς ὅτι ὁ ἀποδε-

χόμενος καὶ συμμετέχων εἰς οἰανδήποτε αἵρεσιν εἶναι πεπτωκὼς περὶ τὴν Ἀλήθειαν τῆς Πίστεως καὶ τὴν Ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἐπομένως δὲ ἀκοινώνητος τῇ Γνησίᾳ Ὁρθοδοξίᾳ, διότι «οἱ μὴ τῆς Ἀληθείας ὄντες, οὐδὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἰσὶ» (Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς), ὡς στερούμενοι τῆς ἀγιαστικῆς καὶ θεοποιῦ Χάριτος Αὐτῆς.

β. Ὡσαύτως, ἀπορρίπτω καὶ οὐδόλως ἀποδέχομαι τὸ ἐν ἔτει 1920ῳ *Διάγγελμα* τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως «Πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ», ὡς περιέχον ἐν πλήρει *Σχέδιον* πρὸς ἐφαρμογὴν ἐν τῇ πράξει τῆς αἵρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ προβλέπον τὴν Ἡμερολογιακὴν-Ἐορτολογικὴν Μεταρρύθμισιν, προετοιμασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ οὕτως ἀποκληθέντος Πανορθόξου Συνεδρίου τοῦ 1923 καὶ ἐφαρμοσθεῖσαν ἐν Ἑλλάδι ἐν ἔτει 1924ῳ, τοιουτοτρόπως δὲ παραβιάσασαν τὰς Ἀποφάσεις τῶν τριῶν Πανορθόξων Συνόδων τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος.

γ. Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰ ἀνωτέρω, θεωρῶ ἐπίσης ὡς πεπτωκότας περὶ τὴν Πίστιν τοὺς ἐξ Ὁρθοδόξων συμμετασχόν-

τας εἰς τὴν ἴδρυσιν τοῦ «Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν» ἐν ἔτει 1948ω καὶ ἀποτελοῦντας ἕκτοτε ἐνεργά-ὄργανικὰ μέλη αὐτοῦ, καλλιεργοῦντας οὕτω τὸν λεγόμενον Διαχριστιανικὸν καὶ Διαθρησκειακὸν Οἰκουμενισμόν.

δ. Ἄρνοῦμαι καὶ δὲν ἀποδέχομαι τὰς λεγομένας Πανορθόδοξους Διασκέψεις (1961 κ.έ.), αἵτινες προετοίμασαν τὴν κατακριτέαν, ἄκυρον καὶ ἀνυπόστατον «ἄρσιν τῶν Ἀναθεμάτων Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας» ἐν ἔτει 1965ω, εἰσαγαγοῦσαν περαιτέρω καὶ τὴν ἄρσιν ἐν τῇ πράξει τῆς ἀκοινωνησίας ἐν τῇ προσευχῇ καὶ τοῖς μυστηρίοις μεταξὺ τῶν πολυειδῶν Οἰκουμενιστῶν, ἕκτοτε δὲ αὐταὶ καλλιεργοῦσιν ἐν οἰκουμενιστικῇ προοπτικῇ τὸ ἔδαφος διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς οὕτω καλουμένης Μεγάλης Πανορθόδοξου Συνόδου, πρὸς τελικὴν ἀποδοχήν, καθιέρωσιν καὶ δογματοποίησιν τῆς συγκρητιστικῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

ε. Τέλος, ἀποδέχομαι τὰς Συνοδικὰς Ἀποφάσεις τῶν κατὰ τόπους Γνησίων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, καταδικασάσας τὸν συγκρητιστικὸν Οἰκουμενισμόν, ἥτοι τῆς

Ρωσικῆς Διασπορᾶς (1983), τῆς Ἑλλάδος (1998) καὶ τῆς Ρουμανίας, θεωρῶν ταυτοχρόνως τοὺς συνυπογράφοντας οἰκουμενιστικὰς διακηρύξεις, ὡς καὶ τοὺς κοινωνοῦντας καθ' οἷονδήποτε τρόπον μετ' αὐτῶν – κληρικούς καὶ λαϊκούς– ἢ ἀποδεχομένους ἢ ἀνεχομένους ἢ ἀδιαφοροῦντας περὶ τὸ φρόνημα τῶν Οἰκουμενιστῶν Ποιμένων αὐτῶν, ὡς συμπεπτωκότας ἐκ τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

* * *

Τὴν Ὁρθοδοξίαν δὲ καθομολογῶν καὶ ὀλοψύχως ἀσπαζόμενος, προσέρχομαι, Θεία Χάριτι, προθύμως καὶ αὐτοπροαιρέτως εἰς τὴν Γνησίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τὴν καλῶς καὶ θεαρέστως ἐνισταμένην κατὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ἀκολουθοῦσαν τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιον.

Διακόπτω πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν σχέσιν καὶ μυστηριακὴν κοινωνίαν μετὰ τῆς Οἰκουμενιστικῆς Καινοτομίας.

Ἐὰν ὁ προσερχόμενος προέρχεται ἐκ τῆς **Καινοτομίας τοῦ Γρηγοριανοῦ-Νέου Ἡμερολογίου**, ὁμολογεῖ καὶ τὰ ἑξῆς:

Ἐκφράζω τὴν βαθεῖάν μου μετάνοιαν διὰ τὴν μέχρι τοῦδε τήρησιν ὑπ' ἐμοῦ τοῦ Δυτικοῦ-Παπικοῦ Ἡμερολογίου.

Ἐπόσχομαι δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν, τῇ βο-
ηθείᾳ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἔσομαι πιστὸς ἀκόλουθος τῆς Πατροπα-
ραδότου Ἡμερολογιακῆς Τάξεως εἰς τὰς
Ἑορτὰς καὶ Νηστείας, ὡς διαφυλάττει
ταύτην ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία.

Ὁ Ἱερεύς·

τὴν Συγχωρητικὴν Εὐχὴν, ὡς ἔθος.

* * *

Ε'. ΕΙΔΗΣΙΣ

Κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἀρχιερέως, γίνεται
καὶ χρίσις δι' Ἁγίου Μύρου τοῦ μετώπου,
τῶν ὀφθαλμῶν, τῆς ρινός, τοῦ στόματος,
τοῦ πώγωνος, τῶν ὠτων, τῶν χειρῶν, τοῦ
στήθους καὶ τῶν γονάτων, λεγομένου τοῦ
«Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν».

* * *

Ζ'. ΔΕΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΥΧΗ

Εἶτα τὰς ἐξῆς δεήσεις.

Ὁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Ὁ Λαός·

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Διάκονος·

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (**δεῖνος**), τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Λαός·

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ Διάκονος·

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ συγκαταριθμηθῆναι αὐτὸν τῇ ἐκλεκτῇ Σου Ποίμνῃ, καὶ διατηρηθῆναι ἀπαρασαλεύτως τῇ Σῇ ἀληθῇ καὶ σωτηρίῳ Πίστει, καὶ ὑπὲρ τοῦ κατακοσμηθῆναι αὐτὸν τοῖς παρὰ Σοῦ πλουσίοις χαρίσμασιν.

Ὁ Λαός·

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Εὐχὴ**Ἐπὶ τῇ Προσελεύσει**

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἡ πηγὴ τοῦ τοῦ ἐλέους καὶ τῆς φιλανθρωπίας· ὁ τοῖς ἁμαρτωλοῖς διαφόρους τρόπους μετανοίας ὑποτιθέμενος, καὶ τοῖς πλανωμένοις τὴν ὀρθὴν ὁδὸν δεικνύων, ὅπως οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπόληται, ἀλλὰ πάντες δυνηθῶσι σωθῆναι.

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, ὅτι καὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν Σου (**δεῖνα**) ἐφώτισας τῷ φωτὶ τῆς Χάριτός Σου, καὶ ἠξίωσας αὐτὸν προσελθεῖν, καὶ ἐνταγῆναι τῇ ἀκαινοτομήτῳ καὶ Γνησίᾳ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου.

Πρόσδεξαι αὐτὸν ἐν μετανοίᾳ καὶ ἀνυποκρίτως προσερχόμενον· συγχώρησον αὐτῷ ἀκολουθοῦντι ἄχρι τοῦδε τῇ οἰκουμενιστικῇ ἀποστασίᾳ καὶ Ἡμερολογιακῇ Καινοτομίᾳ.

Συγκαταρίθμησον αὐτὸν τῇ ἐκλεκτῇ Σου Ποίμνῃ, τῇ ἀκολουθούσῃ ἀπαρασαλεύτως τὴν Πατροπαράδοτον Ἡμερολογιακὴν Τάξιν τῶν Ὁρθοδόξων· διατήρησον αὐτὸν τῇ Σῇ ἀληθῇ καὶ σωτηρίῳ Πίστει· κατακόσμησον αὐτὸν τοῖς παρὰ Σοῦ πλουσίοις χαρίσμασιν, ἵνα οὕτω καταστῇ ἄξιος τῶν ἐπουρανίων Σου ἀγαθῶν·

Ὅτι Σὺ εἶ Θεὸς ἐλέους, χάριτος καὶ φιλανθρωπίας, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Λαός·

Ἀμήν!

* * *

Ζ'. ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ Ἱερεύς, ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, ἐκφωνῶν ἐμμελῶς·

Ὁ Ἱερεύς·

Δόξα Σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι!

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι
Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Χῦμα, ταπεινῆ καὶ πραεῖα τῇ φωνῇ,
εἰς ἐπήκοον τοῦ Λαοῦ·

Ὁ Ἱερεύς·

Ο ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους Αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν· ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου Ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων

καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τοῦ Ἁγίου (δεῖνος - τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ Ἁγίου (δεῖνος - τῆς ἡμέρας), οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς Ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Καὶ ἐκφωνεῖ ἐμμελῶς·

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Λαός·

Ἀμήν!

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι

Παναγίῳ καὶ Φιλανθρώπῳ Θεῷ ἡμῶν

δόξα, τιμὴ, προσκύνησις

καὶ εὐχαριστία.

Ἀμήν!

Προτροπή πρὸς τοὺς Ποιμένας

Παρακαλοῦνται οἱ Ὀρθόδοξοι Ποιμένες νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν Τάξιν αὐτὴν μὲ διάκρισιν καὶ εὐθύνην, ἐφ' ὅσον δηλαδὴ ἔχει προηγηθῆ πλήρης καὶ σαφὴς ἐνημέρωσις τοῦ προσερχομένου πιστοῦ ἐπὶ τῶν ἀκολουθούτων ἱστορικῶν καὶ θεολογικῶν θέσεων, ὡς καὶ ἡ Ἐξομολόγησις αὐτοῦ.

Ἡ Ἡμερολογιακὴ Καινοτομία τοῦ 1924 καὶ ἡ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ

Ἡ ΑΓΙΑ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας χρησιμοποιοῦσε ἀνέκαθεν τὸ λεγόμενο *Ἰουλιανὸ Ἡμερολόγιο*, δηλαδή τὸ Ἡμερολόγιο τῆς ρωμαϊκῆς πολιτείας, συμφώνως δὲ πρὸς αὐτὸ ἐρρῦθμισε τὸ *Πασχάλιο* καὶ τὸ *Ἐορτολόγιό* Της, δηλαδή πότε θὰ ἐορτάζουμε τὶς κινητὲς καὶ ἀκίνητες Ἐορτὲς ὀλοκλήρου τοῦ ἔτους.

Ἔτσι, τὸ *Ἰουλιανὸ Ἡμερολόγιο* συμπλέχθηκε μὲ τὴν ζωὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, «*συννοφάνθη καὶ ἠγιάσθη*»¹· ἔνεκα τούτου, σήμερα δὲν τὸ ἀποκαλοῦμε Ἰουλιανὸ ἢ Παλαιό, ἀλλὰ *Ἐκκλησιαστικὸ Ἡμερολόγιο* ἢ καὶ *Πάτριον Ἡμερολόγιο*, ἐπειδὴ εἶναι «*Πατροπαράδοτον καὶ ἐκκλησιαστικῶς ἀνέκαθεν κεκυρωμένον*».

Κάθε ἀλλαγὴ στὴν ἀρχαιοπαράδοτη *Ἡμερολογιακὴ Τάξι* τῆς Ἐκκλησίας μας ἐπιφέρει ἀναποφεύκτως σύγχυσι, ταραχὴ καὶ ἀνατροπὴ ὅσων ἐθέσπισαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες μας

---

1. Μητροπολίτου Λεοντοπόλεως Χριστοφόρου, *Ἡμερολογιακά*, σελ. 19-20, Ἀθῆναι 1925.

μὲ βάσι τὸ **Ἐκκλησιαστικὸ Ἡμερολόγιο**, γι' αὐτὸ καὶ ὅποτε στὸ παρελθὸν ἐπεχειρεῖτο νὰ γίνη κάποια σχετικὴ ἀλλαγὴ, ἀπερρίπτετο.

Ὅταν μάλιστα κατὰ τὸν Ις' (16ον) αἰῶνα, οἱ αἵρετικοὶ Παπικοὶ προσεπάθησαν νὰ πείσουν τοὺς Ὀρθοδόξους νὰ ἀποδεχθοῦν τὸ ἰδικὸ τους **Νέο ἢ Γρηγοριανὸ ἢ Παπικὸ Ἡμερολόγιο**, οἱ Ἀγιώτατοι Προκαθήμενοι τῶν Ἀνατολικῶν Ὀρθοδόξων Πατριαρχείων ἀπέκρουσαν καὶ κατεδίκασαν συνοδικῶς τὸ **Δυτικὸ Ἡμερολόγιο** τρεῖς φορές: 1583, 1587 καὶ 1593².

Δὲν θὰ πρέπει νὰ λησμονῆται, ὅτι ὁ Κύριός μας ἔδειξε καὶ Θαύματα, τὰ ὅποια ἐπιβεβαίωσαν τὸ δίκαιο καὶ θεάρεστο τῆς ἐμμονῆς τῶν Ὀρθοδόξων στὸ **Πάτριον Ἐκκλησιαστικὸ Ἡμερολόγιο**.

Λέγει σχετικὰ ὁ Ὅσιος Νικόδημος ὁ Ἄγιο-ρείτης:

---

2. Βλ. Ἀθανασίου Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου, *Τὰ μετὰ τὴν Ἄλωσιν*, σελ. 111, 113 καὶ 114, ἐν Κωνσταντινουπόλει 1870· Ἱεροῦ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων, *Δωδεκάβιβλος*, Βιβλίον ΙΑ', Κεφάλαιον Η', τ. C', σελ. 57, ἔκδ. Β. Ρηγοπούλου, Θεσσαλονίκη 1983· Μελετίου Ἀθηνῶν, *Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία*, τ. Γ', σελ. 402 καὶ 408, ἐν Βιέννῃ 1784· Κ. Ν. Σάθα, *Βιογραφικὸν Σχεδιάσμα περὶ τοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου Β'*, σελ. 91-92, Ἀθήνησι 1872.

«Ὅτι περισσότερον εὐαρε-
στεῖται ὁ Θεὸς εἰς τὴν τάξιν τοῦ
Πασχαλίου καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν τοῦ
Καλανταρίου (Ἡμερολογίου) τοῦ
ἐδικοῦ μας, παρὰ εἰς τὴν ἀκρί-
βειαν τοῦ Πασχαλίου καὶ Καλαν-
ταρίου τῶν Λατίνων, φανερὸν εἶ-
ναι ἀπὸ τὰ θαύματα ὅπου ἔδει-
ξε, καὶ δεικνύει ἕως τώρα δι'
αὐτό»³.

* * *

ΣΤΟΥΣ ἀνωτέρω σοβαροὺς λόγους, οἱ ὅποιοι ἐπιβάλλουν τὴν ἐμμονή μας στὸ *Πάτριον Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον* ἔχει προστεθῆ ἓνας ἀκόμη σοβαρώτερος.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ Κ' (20οῦ) αἰῶνος, ἐμφα-
νίσθηκε ἡ λεγομένη *Οἰκουμενικὴ Κίνησις*, ἡ
ὅποια ἀπέβλεπε στὴν προσέγγισι καὶ προσεχῆ
ἔνωσι ὅλων τῶν Χριστιανῶν τῆς Οἰκουμένης,
χωρὶς ὅμως ὀρθόδοξες βάσεις, ἐφ' ὅσον θεω-
ροῦσε ὅλους τοὺς αἰρετικούς ὡς δῆθεν μέλη
τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὶς ἑτερόδοξες Κοινότητες
ὡς δῆθεν Ἐκκλησίες Χριστοῦ.

Ἔτσι, μία νέα κακοδοξία, ἡ αἵρεσις τοῦ

---

3. Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, *Τερὸν Πηδάλιον, Ἐρμηνεῖα εἰς τὸν Ζ' Κανόνα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων*, ὑπο-
σημ., ὅπου παρατίθενται τρία σχετικὰ θαύματα.

Οἰκουμενισμοῦ ἄρχισε νὰ διαδίδεται καὶ τὸ μεγάλο δυστύχημα εἶναι, ὅτι αὐτὴ ἡ αἵρεσις διεκηρύχθη γιὰ πρώτη φορὰ ἐπισήμως στὰ ὅρια τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως τὸ 1920⁴.

Ὡς πρῶτο πρακτικὸ βῆμα γιὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τῆς **Οἰκουμενικῆς Κινήσεως** ἦταν ἡ ἀποδοχὴ ἐνὸς «**ἐνιαίου ἡμερολογίου**», ὥστε νὰ ἐορτάζουν ὅλοι μαζί, Ὁρθόδοξοι καὶ αἰρετικοί, τὶς μεγάλες Ἑορτὲς καὶ ἔτσι νὰ μειώνεται τὸ αἶσθημα τῆς διαιρέσεως⁴.

Κατὰ τὸ ἔτος 1924 πραγματοποιήθηκε τὸ πρῶτο σχέδιο τῆς αἰρέσεως τοῦ **Οἰκουμενισμοῦ** καὶ ἐπεβλήθη βιαίως ἡ ἀλλαγὴ τοῦ **Πατρίου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου**, ἡ ὁποία διέσπασε τὴν ἐορτολογικὴ ἐνότητα τῶν Ὁρθοδόξων μὲ τραγικὲς ὄντως συνέπειες.

Ἐν συνεχείᾳ, οἱ ὀπαδοὶ τοῦ **Οἰκουμενισμοῦ**, μὲ πρωτοπόρους δυστυχῶς τοὺς πατριάρχας Κωνσταντινουπόλεως, διὰ μέσου τῶν διαφόρων **Οἰκουμενιστικῶν Συνεδρίων**

---

4. Βλ. **Μ.Π. Γεωργίου Τσέτση**, *Οἰκουμενικὸς Θρόνος καὶ Οἰκουμένη* — Ἐπίσημα Πατριαρχικὰ Κείμενα, σελ. 59-63, «Ἡ Συνοδικὴ Ἐγκύκλιος 1920», ἐκδ. «Τέρτιος», Κατερίνη 1989.

• Μὲ τὴν ἀντορθόδοξον αὐτὴν «Ἐγκύκλιον» προετείνοντο συνολικῶς **ἐνδεκα τρόποι προσεγγίσεως**, οἱ ὁποῖοι ἤδη ἔχουν ἐπιτευχθῆ.

καὶ κατόπιν ἰδίως μὲ τὴν συμμετοχὴ τους στὴν ἴδρυσι καὶ τὶς δραστηριότητες τοῦ λεγομένου *Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν* (1948 καὶ ἐξῆς), προχώρησαν σὲ στενότερη σχέσι καὶ κοινωνία μὲ τοὺς ποικιλονόμους αἰρετικούς, μέχρι τοῦ σημείου νὰ συνεργάζονται σήμερα σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα, νὰ συμπροσεύχονται, συλλειτουργοῦνται, συνυπογράφουν αἰρετικά κείμενα καὶ νὰ διακηρύσσουν ἀπόψεις κακόδοξες⁵.

* * *

ΜΑΛΙΣΤΑ, οἱ *Οἰκουμενισταὶ* προχώρησαν τόσο πολὺ στὸ τολμηρὸ ἄνοιγμά τους αὐτό, ὥστε ἤλθαν ἐπίσης σὲ σχέσεις συνεργασίας καὶ συμπροσευχῆς ἀκόμη καὶ μὲ **ἄλλοθρήσκους**, μὲ ἀποτέλεσμα, ἀφοῦ σὲ πρῶτο στάδιο χάθηκε ἡ διαχωριστικὴ γραμμὴ Ὁρθοδοξίας καὶ αἱρέσεως (*Διαχριστιανικὸς Οἰκουμενισμὸς*), τώρα νὰ κινδυνεύη σὲ δεῦτερο στάδιο νὰ χαθῆ καὶ ἡ διαχωριστικὴ γραμμὴ Χριστιανῶν καὶ ἄλλοθρήσκων (*Διαθρησκειακὸς Οἰκουμενισμὸς*)⁶.

---

5. Βλ. Ἀρχιμ. Κυπριανοῦ Ἀγιοκυπριανίτου, *Ὁρθοδοξία καὶ Οἰκουμενικὴ Κίνησις*, Ἀθήνα 1997.

6. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ, «Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν» καὶ *Διαθρησκειακὴ Κίνησις*, Ἀθήνα 1997· Ἱερομον. Κλήμεντος Ἀγιοκυπριανίτου, *Ἡ Συμβολὴ καὶ ἡ εὐθύνη τῶν ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν στὸ διαθρησκειακὸ ἄνοιγμα*, Ἀθήνα 1999.

Μία δήλωσις τοῦ πατριάρχου τῶν *Οἰκου-
μενιστῶν* Ἀθηναγόρου († 1972) εἶναι ἐνδει-
κτικὴ τῆς φοβερᾶς καταπτώσεως:

*«Ἀπατώμεθα καὶ ἀμαρτάνο-
μεν, ἐὰν νομίζωμεν, ὅτι ἡ Ὀρ-
θόδοξος πίστις κατῆλθεν ἐξ οὐ-
ρανοῦ καὶ ὅτι ὅλα τὰ [ἄλλα] δόγ-
ματα εἶναι ἀνάξια. Τριακόσια
ἐκατομμύρια ἀνθρώπων ἐξέλε-
ξαν τὸν μουσουλμανισμὸν διὰ νὰ
φθάσουν εἰς τὸν θεὸν των καὶ
ἄλλαι ἐκατοντάδες ἐκατομμύρια
εἶναι Διαμαρτυρόμενοι, Καθολι-
κοί, Βουδισταί. Σκοπὸς κάθε
θρησκείας εἶναι νὰ βελτιώσῃ τὸν
ἄνθρωπον»⁷!*

* * *

ΟΡΘΩΣ λοιπὸν καὶ δικαίως οἱ εὐσεβεῖς
Ὀρθόδοξοι ἐμμένουν ἀπὸ τοῦ 1924 στὴν *Ἐκ-
κλησιαστικὴ Παράδοσι τοῦ Πατρίου Ἡμε-
ρολογίου*, ἐφ' ὅσον ὁ μὲν *Οἰκουμενισμὸς*
εἶναι μία ἐκκλησιολογικὴ αἵρεσις, τὸ δὲ
Νέο Ἡμερολόγιο εἶναι μία **κατάκριτος και-
νοτομία**.

---

⁷ Ἐφημερ. «Ὀρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 24/Δεκέμβριος 1968.

Γιὰ ὅσους ἐπιθυμοῦν νὰ προσέλθουν καὶ νὰ ἐνταχθοῦν στὴν Γνησίᾳ Ὁρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ, ἡ Ὅποία ἀγωνίζεται θεαρέστως κατὰ τῆς Παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, προκειμένου μάλιστα ἢ πρᾶξις τους αὐτὴ νὰ γίνῃ μὲ ὑπεύθυνο καὶ συνειδητὸ τρόπο, ἔχει συνταχθῆ ἢ παροῦσα **Τάξις**.

